

**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

Cap. XVII. De orbatione visus sui ad tempus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](#)

Saluatoris, Ecclesiasticæ deuotionis scaterringem habentibus, auida mente ad plenum hausit, quod ipse postea in magni patris familias domo fidelis dispensator constitutus, facundissimè ac fœcundissimè populo Dei eructauit: Nam mirum in modū diuini amoris ardore inflammatus iterum Hierosolymam videre concupiuit. Non enim sufficiebat ei, ea quæ erant Hierosolymis, semel aspexisse; sed vis amoris multiplicabat in eo intentionem inquisitionis, ut cum Maria Magdalena sepulchrū Christi frequentius visitaret.

CAP VT XVII.

De orbatione visus sui ad tempus.

S. Villibaldus **O**ntigit autem, quod in via veniendo ad sepulchrum Domini ad B. Apostoli Matthiæ basilicam perueniret, Missarum solenniis deuotus assistens lumine oculorum, ac vsu videndi repente subitoque priuatus est. Quam tentationem beato viro non immitti ad iniuriam superna permisit pietas, verum ad solitæ Sanctorum pro-

probationis emolumentum, ac fidei constantissimæ donum. Sanctus igitur Athleta Christi VVillibaldus vehementia tam ardui casus mente turbatus, sed non conturbatus est; secundum quod dicit scriptura:

Non contristabit iustum, quidquid ei acciderit. Et item: *Iustus non conturbatur; quia Dominus firmat manū adiutorij super eum,* continens ipsum ne permoueatur. Viri namque iusti interdum ex diuersis caussis, maximè in perrariseuentibus turbātur, sed non conturbantur, sicut de constantissima Virgine Maria legitur, quod turbata est in sermone Angeli, cogitans qualis esset delata ad eam salutatio. Non autem conturbata legitur: quia multum refert in scripturis, hominem turbari & conturbari. Nam turbari in via, humanæ conditionis est, perturbari verò exorbitationis est, nam totalem euersiōnē rationis significat, quæ vitio deputatur. Sanctus igitur VVillibaldus exempla patrum aspiciens, & Scripturas sanctas inspiciens mente, consolatus est. Recensuit namq; multas tentationes immissas patri-

Proverb. 12.

Videtur esse ex

illo Psalmi 36.

Cùm ceciderit

nō collidetur,

quia Dominus

supponit ma-

num suam.

Lucæ 1.

*S. VVillibaldus
consolatur se
exemplis San-
ctorum.*

I 2 bus

VITA S. VVILLIBALDI.

Genes 22.
Abrahami.

Iobi.

Tobie.

Iacob. I.

bus probationis gratia, puta Abraham Patriarcham in filio fuisse tentatum, & hæreditariam benedictionem constantiâ mentis, ac firmitate fidei, in secula meruisse: Iob. que in carnis tentatione fore probatum, ac sanitati pristinæ, & diuitiis per amplius restitutum. Tobiam verò cæcitate multatū, ac constantia patientiæ probatum, quem mirabiliter Dominus officio Angelorum sanādo illuminauit. Scripturas etiam mente perlegens, inuenit: quoniam beatus est vir, qui suffert temptationem; non dicit, qui succumbit in temptatione, & hic cum probatus fuerit, accipiet coronam vita. Item beatus Iacobus: Omne gaudium existimare, fratres, cum in varias temptationes incideritis. nam tentatio operatur probationem, probatio verò spem; spes autem non confundit. Hæc considerans exemplari informatione, & scripturarum eruditione, per omnia refocillatus est, & Deo immensas gratias egit, quod eum cum Sanctis suis tentari permettere dignatus est. Itaque corpore cæcus non mente, cum nullo solatio exterioris obiecti

Eti visibilis frueretur, Deum limpidius ab intra speculabatur, sicut excellentissimus Doctor Augustinus exponit de Paulo, super illud Actuum Apostolorum: *Et surgens aet. 9.
Saulus de terra, apertis oculis nihil videbat;*
& cum nihil aliorum videret, Deum videbat. Per quod significantius nobis datur intelligi, quod abdicatio exteriorum, conformatio[n]i interioru[m] cooperatur. Sicut etiam naturaliter loquendo experimento didicimus: homo enim in somno ab exteriori inquietatione soporatus, & a delectabilitate corporalium obiectorum suspensus, a diversis abstractus, vnitur. Et quia virtus unita fortior est seipsa dispersa; in tantu[m] mente conualescit, quod interdum diuina reuelatione, vel angelica cooperatione futura prospicit, quæ in vigilia, ut communiter non prospiciuntur.

CAPUT XVIII.

*De restitutione visus per virtutem
S. Crucis.*

Beatus ergo VVillibaldus nō obstante oratione visus, Hierosolymam

I 3

ire